

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/528/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1210220648
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1210220648.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Service Center s.r.o., IČO: 35 916 061, so sídlom Mudroňova ul. č. 14, Bratislava, zast. BUŽEK & TEREM advokáti s.r.o., so sídlom Mariánska ul. č. 12, Bratislava, proti odporcovi: N. H. D. M., R. Q. Z. Č. XX, R., zast. AKAK s.r.o., so sídlom Slowackého ul. č. 56, Bratislava, o náhradu škody vo výške 18.168,56 eur, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 22. mája 2015, č. k. 51C/179/2010-497, pomerom hlasov 3:0, taktó

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave odvolacie konanie z a s t a v u j e.
Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 3 835,41 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 11.11.2010 do zaplatenia, a vo zvyšku návrh zamietol. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 4.127,26 eur k rukám právneho zástupcu odporcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že navrhovateľ sa návrhom podaným na súd dňa 20.09.2010 domáhal voči odporcovi náhrady škody vo výške 18 168,56 eur. Uviedol, že spoločnosť ML, s.r.o. vyfakturovala navrhovateľovi odmenu spolu vo výške 9 626,24 eur, a to faktúrou č. 0107 zo dňa 12.12.2007 na sumu 4 979,09 eur (150 000,- Sk) za kancelárske a administratívne práce za rok 2007 a faktúrou č. 0207 zo dňa 21.12.2007 odmenu vo výške 4 647,15 eur (140 000,-Sk) za prieskum trhu, sprostredkované rokovania, akvizície budúcich klientov a vypracovanie podnikateľského konceptu za rok 2007. Dňa 25.02.2008 vyzvala spoločnosť ML, s.r.o. navrhovateľa na zaplatenie uvedených faktúr. Dňa 05.05.2008 udelil navrhovateľ odporcovi všeobecné plnomocenstvo na právne úkony vo všetkých záležitostiach týkajúcich sa navrhovateľa. Dňa 27.05.2008 ML, s.r.o. vyzvala navrhovateľa opakovane na zaplatenie dlžných faktúr a následne dňa 03.06.2008 odporca ako splnomocnený zástupca navrhovateľa odpovedal spoločnosti ML, s.r.o. v mene navrhovateľa, že navrhovateľ nemá žiadne výhrady a že upovedomí konateľ navrhovateľa o nevyhnutnosti realizácie platby za predmetné dlžné faktúry. Navrhovateľ nemá vedomosť o tom, že by predmetnú upomienku zo dňa 27.05.2008 od ML, s.r.o. prijal, resp. že by ho odporca o prijatí takejto výzvy informoval. Rovnako odporca žiadnym spôsobom nekomunikoval s navrhovateľom o zaslanom vyjadrení, ktorým uznal záväzok spoločnosti navrhovateľa voči spol. ML, s.r.o. a toto mu ani neodsúhlasil. Dňa 28.04.2010 vydal Okresný súd Bratislava I v tejto veci platobný rozkaz, v ktorom nariadil navrhovateľovi zaplatiť spoločnosti ML s.r.o. istinu vo výške 4 979,09 eur s úrokom z omeškania vo výške 17% ročne od 19.12.2007 do zaplatenia a istinu vo výške 4 647,15 eur s úrokom z omeškania vo výške 17% ročne od 21.12.2007 do zaplatenia a zaviazal ho na náhradu trov konania v sume 577,50 eur predstavujúcich súdny poplatok. Platobný rozkaz bol zaslaný na adresu sídla odporcu, t.j. na ul. Mudroňova 14 v Bratislave. Nakoľko konateľ spoločnosti navrhovateľa sa často zdržuje mimo územia SR, dňa 05.05.2010 našiel jeho spolupracovník pán C. Y. v poštovej schránke patriacej navrhovateľovi oznámenie o uložení zásielky č. RU 09 934 510 1 SK. Na oznámení bolo uvedené, že odosielateľom bol Okresný súd Bratislava I. Po príchode

na príslušnú poštu bolo pánovi Y. oznámené, že zásielku už prebrala iná osoba. Pán Y. v tejto veci podal dňa 05.05.2010 trestné oznámenie na neznámeho páchatela. Navrhovateľom v predmetnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I je spoločnosť ML s.r.o., ktorej konateľkou je matka odporcu a odporca má bydlisko na rovnakej adrese ako je sídlo spol. ML, s.r.o., je pravdepodobné, že zásielky vo veci platobného rozkazu preberal odporca vždy po tom ako boli doručené spol. ML, s.r.o.. Je nepochybné, a to na základe oznámenia Slovenskej pošty, a.s. zo dňa 20.08.2010, ktorá oznámila, že zásielku prevzal splnomocnený zástupca navrhovateľa a na základe tej skutočnosti, že druhou splnomocnenou osobou na preberanie zásielok je pán Y. ktorý zásielku neprevzal a podal trestné oznámenie, čo potvrdzuje prijatie zásielky treťou osobou, že jedinou osobou, ktorá prevzala zásielku, bol odporca ako splnomocnený zástupca navrhovateľa. Odporca dňa 12.04.2010 požiadal Slovenskú poštu, a.s. na základe plnomocenstva vydaného navrhovateľom, o vydanie preukazu splnomocnenca na preberanie zásielok. Už z tejto skutočnosti je zrejmé, že o preukaz zažiadal len 16 dní pred vydaním platobného rozkazu. S cieľom vylúčiť akékoľvek ďalšie preberanie zásielok zo strany odporcu, navrhovateľ predmetné plnomocenstvo odvolal dňa 16.07.2010, odvolanie bolo adresované odporcovi na navrhovateľovi známe adresy. Dôsledkom prevzatia platobného rozkazu odporcom a neinformovania navrhovateľa odporcom o jeho vydaní, bolo navrhovateľovi zabránené podať v predmetnej veci platobného rozkazu odpor, platobný rozkaz sa stal právoplatným a následne voči navrhovateľovi začalo exekučné konanie č. EX 836/2010 vedené na Exekútorskom úrade JUDr. Rudolfa Vargu, na základe čoho dňa 12.07.2010 došlo k exekúcii peňažných prostriedkov z účtu navrhovateľa vo výške 18 168,56 eur. Navrhovateľ ani pán Y. ako druhá splnomocnená osoba nemali vedomosť ani o vydaní platobného rozkazu ani o následnom vedení exekučného konania, navrhovateľovi nebola doručená žiadna písomnosť zo strany exekútora. Z uvedených dôvodov sa navrhovateľ nemohol brániť ani voči platobnému rozkazu ani voči vedenému exekučnému konaniu. O exekučnom konaní sa dozvedel až z e-mailu, ktorý bol zaslaný na mailovú adresu ozn. ako Avanti Technology z Unicredit banky. Nakoľko odporca ako splnomocnený zástupca navrhovateľa neposkytol navrhovateľovi informácie o vydaní platobného rozkazu ani o vedenom exekučnom konaní, porušil právnu povinnosť počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na majetku výslovne uloženú v ustanovení § 415 Občianskeho zákonníka. Ako dôsledok konania odporcu bol navrhovateľ ukrátený o sumu 18 168,56 eur za predpokladu, že by sa mal možnosť brániť v súdnom konaní. V nadväznosti na obranu odporcu navrhovateľ v podaní zo dňa 12.01.2012 poukázal na to, že z jeho strany ešte dňa 04.02.2009 prostredníctvom e-mailu v nemeckom jazyku zaslaným na jemu známe e-mailové adresy odporcu odvolal všetky plné moci, ktoré mal voči odporcovi. Následne udelil dňa 20.02.2009 plnú moc C... išlo o emailové adresy, ktoré využíval s odporcom na vzájomnú komunikáciu a nemá vedomosť o tom, že by tieto emaily neboli odporcovi doručené. Vzhľadom na uvedené mal navrhovateľ za to, že v zmysle slovenského právneho poriadku (§ 40 ods. 3 a 4 OZ a § 33b ods. 1, písm. c) OZ) došlo k riadnemu odvolaniu dovtedy udelených plných mocí vrátane plnej moci zo dňa 05.05.2008. Z výkladu k § 33b OZ tiež vyplýva, že v prípade zániku plnomocenstva odvolaním zo strany zastúpeného už právne úkony zástupcu nezaväzujú. Napriek tomu odporca uskutočňoval ďalšie právne úkony, vrátane preberania zásielok, pričom na ich uskutočnenie nebol oprávnený a jeho úkony nemôžu zaväzovať navrhovateľa. Z uvedeného dôvodu zodpovedá odporca za vzniknutú škodu. Navrhovateľ tvrdil, že si služby spoločnosti ML, s.r.o. nikdy neobjednal a tá svoje služby nikdy nezrealizovala. Nemal vedomosť o upomienkach I. a II. od spoločnosti ML, s.r.o. z roku 2008, a to až do uskutočnenia exekúcie resp. až do nahliadnutia do spisu v archíve na Okresnom súde Bratislava I. Odporca žiadnym spôsobom nepreukázal, že navrhovateľa informoval o upomienke II. a tiež nepreukázal, akým spôsobom túto upomienku od spoločnosti ML, s.r.o. dostal, nakoľko v obvyklých obchodných vzťahoch sa komunikácia obdobného druhu zasiela doporučenou poštou a odporca v tom čase až 12.04.2010 takým oprávnením nedisponoval. Neobstojí tvrdenie, že navrhovateľ mal všetky informácie o tom, aby sa mohol účinne brániť v začatom a prebiehajúcom konaní. Navrhovateľ nemal vedomosť o upomienkach od spoločnosti ML, s.r.o. a nemal do mája 2010 vedomosť o poštových zásielkach Okresného súdu Bratislava I ani že iná osoba, s najväčšou pravdepodobnosťou odporca, prevzala dňa 05.05.2010 na pošte zásielku - platobný rozkaz, a teda zamedzila navrhovateľovi vyjadriť sa k nároku spoločnosti ML, s.r.o. a teda sa účinne brániť. V prípade, ak odporca prevzal platobný rozkaz, žiadnym spôsobom neinformoval navrhovateľa o jeho vydaní a teda o možnosti bránenia sa voči jeho vydaní. Navrhovateľ nesúhlasil s tvrdením, že aplikácia ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka v danom prípade neprichádza do úvahy. Má za to, že odporca by si počínal v súlade s § 415 OZ len v tom prípade, ak by upovedomil navrhovateľa o predmetných skutočnostiach, príp. uskutočnil iné kroky tak, ako vyplýva z konania p. Ejema a teda by konal okrem iného tak, že by informoval žalobcu o nárokoch spoločnosti ML, s.r.o. pri upomienke z 27.05.2008; ako aj o vydanom platobnom rozkaze zo dňa 28.04.2010 a možnosti bránenia sa. Z doterajšieho dokazovania ako aj z tvrdení odporcu vyplýva,

že to preukázateľne neuskutočnil. Porušenie preventívnej povinnosti je samo o sebe dôvodom vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu, nakoľko v tomto prípade nie je možné uplatniť zodpovednosť z konkrétneho/špecifického ustanovenia právnej normy, keďže ustanovenia o plnej moci takú úpravu neobsahujú. Ďalej navrhovateľ uviedol, že udelením plnej moci zo dňa 05.05.2008 existoval (bez ohľadu na jej odvolanie) medzi navrhovateľom a odporcom vzťah na základe mandátnej zmluvy v zmysle § 566 a nasl. Obchodného zákonníka. Navrhovateľ plnú moc vystavil a odporca svojim podpisom na nej ju v celom rozsahu prijal. Z tohto dôvodu má navrhovateľ za to, že vzťah medzi nimi sa spravuje okrem všeobecných ustanovení OZ aj podľa ustanovení OBZ.

Odporca žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že ešte pred udelením plnej moci, z ktorej obsahu vyplýva, že ide o plnú moc generálnu, mal navrhovateľ vedomosť o existencii predmetných faktúr vystavených spol. ML, s.r.o.. Tieto faktúry navrhovateľ aj riadne zaúčtoval vo svojom účtovníctve a nikdy ich nespochybňoval. Daňové priznania v roku 2007 a 2008 podpisoval konateľ spoločnosti navrhovateľa a v týchto boli zahrnuté aj nezaplatené pohľadávky. Faktúry boli vystavené a prvá upomienka bola navrhovateľovi zaslaná ešte pred udelením plnej moci odporcovi. Druhú upomienku prevzal odporca a o tejto informoval navrhovateľa. Po preskúmaní skutkového stavu a konzultácii s konateľom navrhovateľa, tento odporcu osobne ubezpečil, že svoje záväzky osobne a v hotovosti uhradí pri svojej ďalšej návšteve Bratislavy. Navyše oznámenie o uložení zásielky z Okresného súdu Bratislava I našiel pán C. Y. dňa 05.05.2010. Je teda predpoklad, že pán Y. informoval o tejto skutočnosti konateľa navrhovateľa. Navrhovateľ mal všetky potrebné informácie, aby sa mohol účinne brániť v začatom a prebiehajúcom súdnom konaní, ale nepovažoval to za potrebné, nakoľko svoje pohľadávky nikdy nespochybnil. Navrhovateľ svoj nárok na náhradu škody zakladá na protiprávnom konaní odporcu, ktorý konal v rozpore s povinnosťou generálnej prevencie, ktorá mu vyplýva z ustanovenia § 415 OZ. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka je existencia protiprávneho úkonu, škody, príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie. Navrhovateľ protiprávnosť konania odporcu vidí v tom, že porušil prevenčnú povinnosť a konkrétne, že neposkytol žiadne informácie o prevzatých zásielkach, porušil svoje povinnosti a navrhovateľ bol ukrátený o sumu 18 168,56 eur. Základným predpokladom zodpovednosti za škodu je porušenie právnych povinností, teda konanie v rozpore s objektívnym právom. Navrhovateľ dobrovoľne splnomocnil odporcu, aby ho zastupoval a konal v jeho mene a na jeho účet vo všetkých právnych veciach a na všetky právne úkony. V danom prípade išlo o neobmedzenú plnú moc, takže splnomocniteľa zaväzujú aj všetky prípadné riziká, ktoré z prekročenia pokynov daných splnomocnencovi vyplývajú. Odporca v danom prípade nemal žiadne osobitné pokyny od navrhovateľa, preto v danom prípade postupoval tak, aby zabránil vzniku ešte väčšej škody (napr. úrokov). Navrhovateľ, rovnako ako aj odporca, vedel, že v prípade, ak si nesplní svoju povinnosť riadne a včas a nezplatí faktúry, ktoré riadne evidoval vo svojom účtovníctve, môže si spoločnosť ML, s.r.o. uplatniť svoje pohľadávky súdnou cestou, čím by narastali úroky a vznikala by tým ďalšia škoda. Navrhovateľ tvrdí, že odporca porušil povinnosť informovať navrhovateľa, avšak doteraz nepreukázal rozpor konania odporcu s právnou normou. Rovnako navrhovateľ nepreukázal existenciu príčinnej súvislosti, teda, že konanie a škoda sú vo vzájomnom pomere príčiny a následku. Pritom vždy musí ísť o priamu (nie sprostredkovanú) príčinu. Navrhovateľ však v konaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by predpokladali príčinnú súvislosť so škodou. Rovnako nepreukázal ani výšku uplatňovanej škody a zavinenie odporcu. Vo vzťahu k odvolaniu plnej moci navrhovateľom prostredníctvom e-mailu odporca uviedol, že navrhovateľ nepredložil žiadne dôkazy o tom, že tento e-mail bol odporcovi skutočne aj doručený. Odporca má za to, že takýmto spôsobom nedošlo k platnému odvolaniu plnej moci, a to aj s poukazom na tú skutočnosť, že na listine absentuje podpis. S poukazom na §19b ObZ podpisom právnickej osoby je taký podpis, pri ktorom sa pri vlastnoručnom podpise fyzickej osoby, ktorá koná v mene právnickej osoby uvedie plná názov právnickej osoby. Predmetný mail je podpísaný len menom ".", navyiac tento mail bol odoslaný z e-mailovej adresy spol. Avanti Technology GmbH, pričom odporcovi bolo aj touto spoločnosťou udelené plnomocenstvo. Teda nie je zrejmé, či navrhovateľ odvolal plnomocenstvo na zastupovanie spol. Avanti Technology GmbH., alebo spol. Service Center, s.r.o. ani kto vlastne plnomocenstvo dovolal. Súd prvého stupňa, v poradí prvým, rozsudkom zo dňa 19.09.2012, č. k. 51C/179/2010-389, návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol a zaviazal navrhovateľa na náhradu trov konania. Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie, pričom Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 29.07.2014 č. k. 6Co/57/2013-420 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie. Odvolací súd poukázal na to, že pokiaľ ide o spornú otázku, či odporca, ktorý prevzal platobný rozkaz Okresného súdu Bratislava I zo dňa 28.04.2010 konal v mene a na účet navrhovateľa, sa odvolací súd stotožnil so závermi súdu vyslovenými v zrušenom rozsudku a konštatoval, že odporca v súvislosti s prevzatím zásielky dňa 05.05.2010 adresovanej navrhovateľovi obsahujúcej platobný rozkaz konal v súlade s

udelenou generálnou plnou mocou, keďže plná moc mu bola účinne odvolaná až dňa 04.08.2010. Keďže v ďalšom priebehu konania nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali vplyv na správnosť pôvodne vyslovených právnych záverov v tejto časti, považoval súd prvého stupňa za nadbytočné ďalej sa nimi zaoberať a vychádzal z nich pri novom rozhodnutí po zrušení a vrátení veci na ďalšie konanie. Ďalšou spornou otázkou bolo, či pohľadávky spoločnosti ML, s.r.o. voči navrhovateľovi, na zaplatenie ktorých bol navrhovateľ zaviazaný predmetným platobným rozkazom, existovali. V tomto smere súd prvého stupňa i odvolací súd zhodne dospeli k záveru, že vykonaným dokazovaním bola existencia tejto pohľadávky vyúčtovanej faktúrou č. 0107 zo dňa 12.12.2007 na sumu 150.000,- Sk (4.979,09 eur) a faktúrou č. 0207 zo dňa 14.12.2007 na sumu 140.000,- Sk (4.647,15 eur), vystavených spoločnosťou ML, s.r.o. navrhovateľovi, preukázaná, pričom nebolo preukázané, že by táto pohľadávka bola splnená pred vydaním platobného rozkazu, keďže odvolací konštatoval, že pohľadávka spoločnosti ML, s.r.o. voči navrhovateľovi vo výške 290.000,- Sk (9.626,24 eur) reálne existovala, navrhovateľ mal o nej vedomosť, v čase vydania platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava I č.k.: 35Cb/97/2009-38 táto nebola uhradená a k jej úhrade došlo až v priebehu exekučného konania prikázaním z účtu navrhovateľa v banke. Touto skutkovou otázkou sa preto taktiež nebolo potrebné ďalej osobitne zaoberať, pričom odvolací súd sa v tejto súvislosti stotožnil i zo záverom súdu, že nakoľko mal navrhovateľ povinnosť existujúcu pohľadávku spoločnosti ML, s.r.o. spolu v sume 9.626,24 eur na základe predmetných faktúr uhradiť, v tomto rozsahu mu v dôsledku konania, resp. nekonania odporcu, nemohla byť spôsobená škoda. Odvolací súd však vo svojom rozhodnutí záväzne konštatoval, že prípadná škoda navrhovateľovi mohla vzniknúť tým, že ho odporca neupovedomil o vydaní platobného rozkazu a začatí exekučného konania o vymoženie pohľadávky spoločnosti ML, s.r.o., nakoľko v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka (všeobecná prevenčná povinnosť) bolo jeho povinnosťou ako splnomocnenca počínať si tak, aby splnomocniteľovi nevznikla žiadna škoda. Odvolací súd ďalej konštatoval, že bolo potrebné zodpovednosť odporcu za údajnú škodu spôsobenú navrhovateľovi skúmať osobitne vo vzťahu k základnej pohľadávke spoločnosti ML, s.r.o. voči žalobcovi v sume 9.626,24 eur a vo vzťahu k jej zvyšku v sume 8.542,32 eur, o ktorý bola navýšená v dôsledku vydania platobného rozkazu a exekučného konania, pričom sa nestotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že k zmenšeniu majetku navrhovateľa by došlo aj v prípade, ak by mu odporca odovzdal predmetný platobný rozkaz počas plynutia lehoty na podanie odporu voči nemu, nakoľko v takomto prípade by navrhovateľ mal možnosť podať odpor proti platobnému rozkazu a v konaní o veci samej predložiť dôkazy na vyvrátenie tvrdení spoločnosti ML, s.r.o., prípadne predísť exekučnému konaniu zaplatením sumy uloženej mu predmetným platobným rozkazom. Súd prvého stupňa po doplnení dokazovania zistil, že spoločnosť ML, s.r.o. podala návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorý bol doručený Okresnému súdu Bratislava I dňa 22.07.2009 spolu s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia. Uznesením zo dňa 10.08.2009 č. k. 35Cb/97/2009-24 bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietnutý. Uznesenie bolo doručené splnomocnenému zástupcovi navrhovateľa - ML, s.r.o. JUDr. Mariánovi Preisingerovi dňa 15.08.2009. Okresný súd Bratislava I pod č. k. 35Rob/97/2009-38 následne vydal dňa 28.04.2010 platobný rozkaz v právnej veci navrhovateľa: ML, s.r.o., proti odporcovi: Service Center s.r.o., v ktorom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu navrhovateľovi istinu vo výške 4 979,09 eur s úrokom z omeškania vo výške 17% ročne odo dňa 19.12.2007 do zaplatenia a istinu vo výške 4 647,15 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 17% ročne od 21.12.2007 do zaplatenia a nahradil trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku 577,50 eur, alebo v tej istej lehote podal odpor. Platobný rozkaz bol doručený dňa 04.05.2010 splnomocnenému zástupcovi spol. ML, s.r.o. a dňa 05.05.2010 za spol. Service Center s.r.o. prevzal zásielku splnomocnenec. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 21.05.2010. Z Oznámenia o uložení zásielky (žlté tlačivo) vyplynulo, že dňa 03.05.2010 Slovenská pošta, a.s. oznámila spol. Service Center, s.r.o., že jej pod podacím č.: RU 09 934 510 1 SK prišla zásielka od Okresného súdu Bratislava I, pričom išlo o zásielku doporučenú do vlastných rúk, adresát nebol zastihnutý a odoberná lehota na jej vyzdvihnutie bola 18 dní. Z oznámenia Slovenskej pošty, a.s. adresovaného navrhovateľovi zo dňa 30.08.2010 vo veci prešetrovania dodania doporučenej zásielky vyplýva, že zásielka došla na poštu dňa 30.04.2010, kedy bol vykonaný prvý pokus o doručenie. Nakoľko adresát nebol zastihnutý na odovzdamom mieste, bola zanechaná výzva s upozornením o opakovanom doručení zásielky. Dňa 03.05.2010 bol vykonaný druhý pokus o doručenie - neúspešný, na základe ktorého bolo zanechané oznámenie o uložení zásielky. Dňa 05.05.2010 predmetnú zásielku prevzal oprávnený príjmateľ - splnomocniteľ. Z potvrdenia OR PZ v Bratislave I, odbor poriadkovej polície, zo dňa 16.05.2010 vyplynulo, že pán C. Y. podal oznámenie na neznámeho páchatela, ktorý bez jeho vedomia s použitím neznámej písomnosti dňa 05.05.2010 vyzdvihol doporučenú zásielku Okresného súdu Bratislava I adresovanú spoločnosti Service Center, s.r.o., čím sa voči oznamovateľovi dopustil schválnosti a tým mu spôsobil možné neprijemnosti v oblasti

súdneho konania. Z obsahu pripojeného exekučného spisu vedeného na Exekútorskom úrade Dunajská Streda, JUDr. Rudolf Varga, súdny exekútor, pod sp. zn.: EX 836/10 súd prvého stupňa zistil, že:

- dňa 28.05.2010 spoločnosť ML, s.r.o. zastúpená: JUDr. Peter Lenský, advokát ako oprávnený podala voči povinnému: Service Center, s.r.o. návrh na vykonanie exekúcie na uspokojenie pohľadávky oprávneného voči povinnému a to: suma 9 626,24 € s príslušenstvom, zaplatený súdny poplatok 577,50 €, trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 253,94 €, súdny poplatok za vydanie poverenia 16,50 € a trovy exekúcie;
- dňa 28.05.2010 súdny exekútor požiadal Okresný súd Bratislava I o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie;
- Okresný súd Bratislava I vydal dňa 01.06.2010 pod č. 5101 046628 poverenie na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Vargu;
- dňa 04.06.2010 vydal súdny exekútor Upovedomenie o začatí exekúcie;
- podľa doručky (do vlastných rúk) dňa 04.06.2010 prevzal upovedomenie o začatí exekúcie EX 836/2010-8 splnomocnenec spoločnosti Service Center s.r.o.;
- dňa 04.06.2010 vydal súdny exekútor Príkaz na začatie exekúcie príkázaním z účtu v banke, ktorý bol doručený UniCredit Bank Slovakia a.s. dňa 04.06.2010 o 12,30 hod.;
- z fotokópie preukazu splnomocnenca vydaného Slovenskou poštou a.s. vyplýva, že splnomocnenou osobou na preberanie poštových zásielok za spol. Service Center, s.r.o. bol Peter Lipovský;
- dňa 15.06.2010 bola exekútorskému úradu doručená faktúra č. 1010737 vystavená UniCredit Bank Slovakia a.s. na sumu 15.21 €, splatnú dňa 24.06.2010, ktorou bola fakturovaná súdnemu exekútorovi úhrada nákladov za podanie správy o klientovi banky;
- dňa 09.06.2010 UniCredit Bank Slovakia, a.s. oznámila súdnemu exekútorovi číslo účtu spol. Service Center, s.r.o. a výšku zostatku na účte;
- dňa 24.06.2010 vydal súdny exekútor Exekučný príkaz na vykonanie exekúcie príkázaním pohľadávky z účtu v banke, na základe ktorého je banka povinná vyplatiť pohľadávky oprávneného vo výške 4 979,09 €, úroky z omeškania vo výške 17% ročne zo sumy 4 979,09 € od 19.12.2007 do zaplata, istinu 4 647,15 €, úroky z omeškania vo výške 17 % ročne zo sumy 4 647,15 € od 21.07.2007 do zaplata, 577,50 € trovy súdneho konania, 253,94 € trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní, 16,50 € súdny poplatok za vydanie poverenia, 3 564,97 € trovy súdneho exekútora. Tento exekučný príkaz bol doručený UniCredit Bank Slovakia a.s. dňa 25.06.2010;
- dňa 01.07.2010 vystavil Exekútorský úrad Dunajská Streda, JUDr. Rudolf Varga, súdny exekútor pre spol. Service Center s.r.o. ako odberateľa faktúru č. 5472010 na sumu 3 564,97 €, splatných do 14 dní, uvedená faktúra bola doručená spol. Service Center, s.r.o. dňa 06.07.2010 (nebola doručovaná prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s.);
- dňa 07.07.2010 vrátil súdny exekútor Okresnému súdu Bratislava I poverenie z dôvodu, že exekúcia bola vykonaná a pohľadávky vrátane trov exekúcie bola vymožená. Uvedené bolo doručené Okresnému súdu Bratislava I dňa 12.07.2010;
- dňa 23.07.2010 do exekučného spisu nahliadol JUDr. Andrej Terem, advokát, na základe plnej moci udelenej dňa 15.03.2011 spol. Service Center, s.r.o..

Konateľ navrhovateľa vo svojej výpovedi pred súdom doplnil, že o tom, že bol vydaný platobný rozkaz a prebieha exekúcia sa dozvedel od účtovníka, pretože z účtu bolo odpísaných 18 000,- €. Stretával pritom pána Lipovského, stretol ho minimálne desaťkrát a nič o tom nehovoril. Bol u neho prihlásený v jeho byte v Mníchove s celou svojou rodinou a jeho manželka bola u neho zamestnaná. Po týchto prvých dvoch faktúrach, boli vystavené ďalšie dve faktúry, ktoré aj boli z jeho strany uhradené bankovým prevodom. Preto ho udivuje konanie pána M.. Vystavoval si faktúry, upomienky a písal odpovede na upomienky sám, prevzal dôležité dokumenty posielané poštou, napr. predvolanie na súd, išiel na súd a zastupoval spoločnosť Service Center, s.r.o., bol vydaný platobný rozkaz, v ktorom bola spoločnosť navrhovateľa odsúdená a on ako konateľ sa o tom nič nezozvedel. Firma existuje v Bratislave už 10 rokov, má stálych zamestnancov a vždy včas platí svoje faktúry. Pán M. zneužil jeho dôveru a plnomocnenstvo vo svoj prospech. O tom, že prebehlo súdne a exekučné konanie sa dozvedel až po tom, ako na základe exekúcie, došlo k odpísaniu peňažných prostriedkov z jeho účtu. Pán Y. ho informoval o tom, čo bolo aj predmetom jeho trestného oznámenia, teda, že dňa 05.05.2010 podal trestné oznámenie z dôvodu, že neznáma osoba prevzala za navrhovateľa zásielku z Okresného súdu Bratislava I, ale o tom aké konanie prebehlo na Okresnom súde Bratislava I sa dozvedel až neskoro, bolo to o rok neskôr. Medzi ním a odporcom, resp. ML s.r.o. neexistovala pred podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu komunikácia ohľadne týchto neuhradených záväzkov, komunikovali aj e-mailami, ale ohľadom tejto veci nebolo nič. Navrhovateľ ďalej uviedol, že na všetkých doručenkách v exekučnom spise, a to aj na doručenkách zo dňa 25.6.2010 a 6.7.2010 sú rovnaké podpisy, pričom

z týchto doručeníek je zrejmé, že zásielky boli posielané poštou a na týchto doručenkách je rovnaký podpis, pričom ide o podpis odporcu. Nepredpokladá, že by exekútor chodil osobne doručovať všetky zásielky. Odporca vo svojej výpovedi pred súdom uviedol, že navrhovateľ nepreukázal existenciu príčinnej súvislosti, teda, že konanie a škoda sú vo vzájomnom pomere príčiny a následku. Pritom vždy musí ísť o priamu (nie sprostredkovanú) príčinu. Navrhovateľ však v konaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by predpokladali príčinnú súvislosť so škodou. Rovnako nepreukázal ani výšku uplatňovanej škody a zavinenie odporcu. V exekučnom konaní sa všetky relevantné písomnosti doručovali navrhovateľovi na adresu Mudroňova 14, Bratislava pričom odporca nemal vedomosť o tom, že došlo k zmene sídla spoločnosti. Navyše navrhovateľ ako povinný v exekučnom konaní je právnickou osobou a v takom prípade je prípustné aj náhradné doručenie. Teda navrhovateľ vzhľadom na uvedené musel mať vedomosť o prebiehajúcom exekučnom konaní, keďže mu boli doručované zásielky, tieto si neprevzal a práve táto skutočnosť vyvolala účinky blokácie peňažných prostriedkov na účte a ich následné odpísanie. Na doručenke súdneho exekútora zo dňa 09.06.2010 a 04.06.2010, ktorými boli spoločnosti navrhovateľa doručované písomnosti, je podpis jeho, tieto doručeny podpísal on, pretože súdny exekútor hľadal spoločnosť Service Center s.r.o. na starej adrese na Hurbanovom nám., Bratislava, avšak údajne na adrese Mudroňovej ul. v Bratislave nikoho nenašiel. Mal za to, že ide o zásielku, kde nejaký klient nevedel, že došlo k zmene sídla firmy, nakoľko pôvodne firma sídlila na Mudroňovej ul. a následne sa presťahovala na Hurbanovo nám. Keďže nemal vedomosť o tom, že opätovne došlo k zmene sídla spoločnosti navrhovateľa na Mudroňovu ulicu, domnieval sa, že ide o nejakú zásielku, kde adresát nevedel, že firma sídli na Mudroňovej, a tak v rámci splnenia si preventívnej povinnosti túto zásielku prevzal. Nemal vedomosť o tom, že pán Watad splnomocnil pána Ejema a pána Janečka, ani že došlo k zmene sídla spoločnosti, túto skutočnosť mu nikto neoznámil a ani jeden z uvedených neprevzal agendu spoločnosti, ani ho nekontaktoval. O tom, že bol vydaný platobný rozkaz navrhovateľa informoval telefonicky aj osobne, informoval som ho aj o tom, že spoločnosť ML s.r.o. poslala list, vedel, že ak záväzok neuhradí môže prebehnúť súd. Informoval ho o tom pri návšteve v Mníchove, boli pri tom prítomní aj ďalší zamestnanci. Pán X. vedel o týchto záväzkoch. Tie zásielky zo súdu aj od súdneho exekútora otvoril, informoval o nich pána X., tento však nedal žiaden pokyn ako postupovať. Tieto zásielky sa potom nachádzali v sídle firmy Service Center, s.r.o. na Hurbanovom nám. v Bratislave. Nechápe prečo pán Y. po tom, čo našiel žltý lístok z pošty a zistil, že zásielka bola vyzdvihnutá, išiel podať trestné oznámenie a nešiel za ním a neprevzal ako splnomocnený zástupca túto agendu. On nevedel, že p. Y. je splnomocnený, dozvedel sa to až v priebehu súdneho konania, ale p. Y. vedel, že on je splnomocnený. Súd prvého stupňa vec po právnej stránke posúdil podľa § 31 ods. 1, 4, § 33b ods. 1, 4, § 415, § 420 ods. 1, 3, § 442 Občianskeho zákonníka, pričom dospel k záveru, že návrh je dôvodný len z časti. Predovšetkým skúmal, či mohlo vzniknúť navrhovateľovi voči odporcovi právo na náhradu škody a to zvlášť vo vzťahu k rozkaznému konaniu a vo vzťahu k exekučnému konaniu. Nezaoberal sa už posúdením otázky existencie pohľadávky, na ktorej zaplatenie bol navrhovateľ zaviazaný predmetným platobným rozkazom Okresného súdu Bratislava I, nakoľko v tejto časti odvolací súd, v zhode so súdom prvého stupňa, dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním bola existencia tejto pohľadávky vyúčtovanej faktúrou č. 0107 zo dňa 12.12.2007 na sumu 150.000,- Sk (4.979,09 eur) a faktúrou č. 0207 zo dňa 14.12.2007 na sumu 140.000,- Sk (4.647,15 eur), vystavenými spoločnosťou ML, s.r.o. navrhovateľovi, preukázaná, pričom nebolo preukázané, že by táto pohľadávka bola splnená pred vydaním platobného rozkazu. Aj odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení konštatoval, že pohľadávka spoločnosti ML, s.r.o. voči navrhovateľovi vo výške 290.000,- Sk (9.626,24 eur) reálne existovala, navrhovateľ mal o nej vedomosť, v čase vydania platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava I č. k. 35Cb/97/2009-38 táto nebola uhradená, a k jej úhrade došlo až v priebehu exekučného konania prikázaním z účtu navrhovateľa v banke. Z uvedeného dôvodu sa touto skutkovou otázkou súd prvého stupňa už ďalej osobitne nezaoberal, keďže odvolací súd sa v tejto súvislosti stotožnil i so záverom súdu prvého stupňa, že nakoľko mal navrhovateľ povinnosť existujúcu pohľadávku spoločnosti ML, s.r.o. spolu v sume 9.626,24 eur na základe predmetných faktúr uhradiť, v tomto rozsahu mu v dôsledku konania, resp. nekonania odporcu, nemohla byť spôsobená škoda. Takúto existujúcu pohľadávku bol teda navrhovateľ spoločnosti ML, s.r.o. povinný uspokojiť bez zreteľa na to, či bol na jej zaplatenie zaviazaný platobným rozkazom, pričom túto povinnosť mal už skôr, než bol platobný rozkaz vydaný, keďže v čase jeho vydania bola pohľadávka už dlhý čas po splatnosti (2 roky a 4 mesiace). Je teda nesporné, že táto pohľadávka vznikla a rovnako je nesporné, že zanikla až v čase jej uspokojenia v rámci výkonu exekúcie tak, ako to popísal navrhovateľ. Z uvedeného dôvodu súd prvého stupňa návrh v tejto časti o zaplatenie náhrady škody vo výške 9 626,24 eur predstavujúcej navrhovateľom zaplatenú pohľadávku vyúčtovanú faktúrou č. 0107 zo dňa 12.12.2007 na sumu 150.000,- Sk (4.979,09 eur) a

faktúrou č. 0207 zo dňa 14.12.2007 na sumu 140.000,- Sk (4.647,15 eur), vystavenými spoločnosťou ML, s.r.o. navrhovateľovi, zamietol.

V nadväznosti na uvedené, zostala v konaní, po zrušení a vrátení veci odvolacím súdom, sporná otázka, či boli splnené predpoklady zodpovednosti odporcu za škodu spôsobenú navrhovateľovi v súvislosti s porušením jeho povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka tým, že navrhovateľovi neoznámil doručenie platobného rozkazu a začatie exekučného konania (s výnimkou škody predstavujúcej výšku samotnej pohľadávky spoločnosti ML, s.r.o.), na ktorej posúdenie sa súd prvého stupňa zamerlal. Ustanovenie § 415 upravuje prevenčnú povinnosť a táto povinnosť je pre každého účastníka občianskoprávných vzťahov záväznou právnou povinnosťou. Aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy len vtedy, ak neexistuje konkrétna právna úprava vzťahujúca sa na konanie, ktorého protiprávnosť sa posudzuje. Porušenie prevenčnej povinnosti, ktoré zároveň znamená aj porušenie právnej povinnosti v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka, je jedným zo základných predpokladov všeobecnej zodpovednosti za škodu. Vždy je však potrebné posúdiť, či by škodlivý následok bol nastal aj bez tohto porušenia, teda či konanie v súlade s prevenčnou povinnosťou, bolo spôsobilé vzniku škody, ktorá takto vznikla, zabrániť. Existencia príčinnej súvislosti je nevyhnutá bez ohľadu nato, či ide o zodpovednosť objektívnu alebo o zodpovednosť založenú na zavinení. Navyše nestačí len pravdepodobnosť príčinnej súvislosti, ale túto príčinnú súvislosť treba vždy preukázať. Príčinná súvislosť je daná len vtedy, ak je škody dôsledkom protiprávneho úkonu. Je nevyhnutné preukázať, že by škoda nenastala bez tejto príčiny. Pritom otázka príčinnej súvislosti je otázkou skutkovou a nie právnou. V nadväznosti na vyššie uvedené, keďže navrhovateľ nepochybne bol povinný uhradiť spoločnosti ML, s.r.o. peňažnú sumu, na ktorú bol zaviazaný platobným rozkazom, ktorý prevzal odporca, možno konštatovať, že odporca nemôže navrhovateľovi zodpovedať za škodu, teda za zmenšenie majetku navrhovateľa, ku ktorému došlo v dôsledku toho, že navrhovateľ neuhradil riadne a včas svojmu obchodnému partnerovi pohľadávku. Inak povedané, pokiaľ by sa aj odporca dopustil nejakého porušenia právnej povinnosti, nemá zmenšenie majetku navrhovateľa za takýchto okolností s týmto porušením povinnosti žiadnu súvislosť, keďže k zmenšeniu majetku navrhovateľa by došlo aj v prípade, ak by bol odporca navrhovateľovi predmetný platobný rozkaz odovzdal počas plynutia lehoty na podanie odporu proti predmetnému platobnému rozkazu (čo mu kladie za vinu navrhovateľ). Preto súd prvého stupňa dospel k záveru, že v danom prípade absentuje príčinná súvislosť medzi tvrdeným vznikom škody a konaním odporcu (porušením povinnosti). V tejto súvislosti poukázal na to, že príčinná súvislosť je okrem iného daná aj vtedy, ak je nepochybné, že bez porušenia povinnosti zo strany škodcu by nedošlo k zmenšeniu majetku poškodeného. V danej veci je však nepochybné, že ak by si bol navrhovateľ riadne splnil svoju povinnosť a zaplatil by včas faktúry spoločnosti ML, s.r.o., nebola by na jeho strane vznikla návrhom uplatnená "škoda" v rozkaznom konaní. Existencia príčinnej súvislosti nebola v konaní preukázaná, nakoľko medzi porušením povinnosti zo strany odporcu spočívajúcej v tom, že prevzal platobný rozkaz ukladajúci navrhovateľovi zaplataenie predmetnej pohľadávky s príslušenstvom, a vznikom škody predstavujúcej trovy a úroky z omeškania rozkazného konania, neexistuje príčinná súvislosť, nakoľko povinnosť navrhovateľa zaplatiť spoločnosti ML, s.r.o. úroky z omeškania za celú dobu omeškania a taktiež trovy rozkazného konania vznikla a existovala celkom nezávisle na tom, či odporca navrhovateľovi doručenie platobného rozkazu oznámil. Inak povedané, tieto povinnosti a s nimi spojené zmenšenie majetku navrhovateľa, by nastalo i v prípade, ak by odporca bol navrhovateľovi doručenie platobného rozkazu oznámil, nakoľko v tom čase už existovala povinnosť zaplatiť pohľadávku, existovala povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podaný návrh a existovala aj povinnosť nahradiť trovy právneho zastúpenia. Oznamením o doručení platobného rozkazu (resp. jeho doručení navrhovateľovi) odporcom by nedošlo k zániku týchto povinností. V tejto časti uplatnenej náhrady škody neboli splnené všetky predpoklady vzniku zodpovednosti odporcu za škodu, a preto súd v tejto časti, teda v časti o zaplataenie sumy 577,50 eur predstavujúcej náhradu trov konania v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 35Cb/97/2009-38, ako i v časti o zaplataenie sumy 4 979,09 eur s úrokom z omeškania vo výške 17 % ročne zo sumy 4979,09 eur od 19.12.2007 do zaplataenia a o zaplataenie sumy 4 647,15 eur s úrokom z omeškania vo výške 17 % ročne zo sumy 4647,15 eur od 21.12.2007 predstavujúcej pohľadávky spoločnosti ML s.r.o. voči navrhovateľovi z titulu neuhradených faktúr, v súlade so záväzným právnym názorom odvolacieho súdu, návrh ako nedôvodný zamietol. Pokiaľ ide o trovy exekučného konania, súd prvého stupňa dospel k záveru, že vznik týchto trov je v priamej príčinnej súvislosti s porušením prevenčnej povinnosti zo strany odporcu, keďže pri pravidelnom behu udalostí možno dôvodne predpokladať, že ak by bol odporca navrhovateľovi doručenie upovedomenia o začatí exekučného konania oznámil, neboli by navrhovateľovi vznikli trovy exekučného konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 253,94 eur, súdnom poplatku za vydanie poverenia vo výške 16,50 eur

a odmene súdneho exekútora vo výške 3 564,97 eur, a preto, keďže v tejto časti boli splnené všetky predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, súd prvého stupňa návrhu vyhovel a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 3 835,41 eur s príslušenstvom. Záverom súd prvého stupňa uviedol, že pokiaľ odporca tvrdil, že oznámil navrhovateľovi, resp. konateľovi navrhovateľa, skutočnosť, že bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie a exekučný príkaz, v tejto časti neunesol odporca dôkazné bremeno, keď bez akýchkoľvek pochybností nepreukázal, že by o týchto skutočnostiach navrhovateľa informoval. Ak teda chcel byť odporca v tejto časti konania úspešný, musel by uniesť dôkazné bremeno svojich tvrdení, teda bezpochyby preukázať, že došlo z jeho strany k splneniu si povinnosti oznámiť navrhovateľovi ako povinnému v exekučnom konaní doručenie zásielok súdnym exekútorom. Vychádzajúc zo skutkového stavu, ktorý vyplynul z vykonaných dôkazov, však možno konštatovať, že sa odporcovi nepodarilo nepochybné preukázať, že by tieto skutočnosti navrhovateľovi akýmkoľvek spôsobom oznámil. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia a že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Uvedené platí aj vo vzťahu k prejednávanej veci. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorí z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tvrdí, teda v danom prípade odporcu. Súd prvého stupňa pritom vykonal všetky dôkazy navrhované účastníkmi, avšak napriek vykonanému dokazovaniu sa odporcovi nepodarilo preukázať, že navrhovateľovi oznámil vyššie uvádzané skutočnosti. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd prvého stupňa rozhodol tak, že odporcu zaviazal na náhradu škody vo výške 3 835,41 eur s príslušenstvom, ktorá predstavuje trovy exekučného konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 253,94 eur, súdnom poplatku za vydanie poverenia vo výške 16,50 eur a odmene súdneho exekútora vo výške 3 564,97 eur a vo zvyšku návrh zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odporca a napadol ním výrok, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 3.835,41 eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 11.11.2010 do zaplatenia. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti zmenil tak, že návrh zamietne a prizná mu náhradu trov konania. Uviedol, že napadnutý rozsudok nespĺňa atribúty odôvodnenia súdneho rozhodnutia podľa § 157 ods. 2 O. s. p.. V tomto smere poukázal na to, že sa súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia nezmienal a nevysporiadal sa s jeho námietkou o spoluzavinení poškodeného. Uvedené pritom zohrávalo významnú úlohu, keď práve spoluzavinenie navrhovateľa mohlo spôsobiť, že prípadné porušenie prevenčnej povinnosti odporcom nie v súvislosti so vznikom trov v exekučnom konaní jedinou, hlavnou a priamou príčinou vzniku škody. Súd prvého stupňa vec aj nesprávne právne posúdil, keď škoda nebola spôsobená primárne porušením prevenčnej povinnosti odporcu, ale prioritne zavinením samotného navrhovateľa. V tomto poukázal na to, že navrhovateľ svoju pohľadávku nezaplatil riadne a včas, a to i napriek vedomosti o existencii faktúr, bol si vedomý existencie týchto pohľadávok, keďže za účelom ich úhrady vybral zo svojho účtu peňažné prostriedky, avšak tieto na úhradu uvedených pohľadávok nepoužil, až do okamihu, kým neboli jeho tvrdenia spochybnené, popieral existenciu pohľadávky a teda možno vylúčiť, že by po doručení platobného rozkazu pohľadávku dobrovoľne uhradil, dňa 20. 2. 2009 udelil plnomocenstvo pánovi C. Y., ktorý mal vedomosť o skutočnosti, že splnomocnencom bol odporca, pričom samotný nový splnomocnenec neurobil žiadne úkony smerujúce k prevzatiu agendy navrhovateľa a ani sa nezaujímal o agendu navrhovateľa, ktorá sa nachádza u odporcu, túto si nikdy nevyzdvihol, a táto sa do dnešného dňa nachádza na predchádzajúcej adrese sídla spoločnosti. V ďalšom poukázal na to, že pán Y., ako splnomocnený zástupca navrhovateľa, mal vedomosť o existencii zásielky z Okresného súdu Bratislava I, nakoľko výzva na vyzdvihnutie predmetnej zásielky bola navrhovateľovi doručená na novú adresu Mudroňova 4 v Bratislave. O existencii zásielky sa navrhovateľ dozvedel prostredníctvom právneho zástupcu najneskôr dňa 5. 5. 2008. V tento deň podal trestné oznámenie na neznámeho páchatela. Napriek uvedeným skutočnostiam nereklamoval doručenie zásielky neoprávnenej osobe, a napriek existencii generálneho plnomocenstva, neurobil úkony na Okresnom súde Bratislava I smerujúce k zisteniu skutočnosti ohľadne zásielky, ale najmä predovšetkým nekontaktoval odporcu za účelom jej vyzdvihnutia. Odporca nemal vedomosť, že pán Y. je novým splnomocneným zástupcom, nemal ani vedomosť, že prišlo k zmene sídla spoločnosti, a nemohol v okamihu doručenia platobného rozkazu uhradiť pohľadávku, nakoľko napriek existencii generálneho plnomocenstva nebol oprávnený na disponovanie s účtom spoločnosti, a nemohol tak uhradiť tieto pohľadávky. Z bežného chodu vecí

možno predpokladať, že ak nepríde k dobrovoľnému plneniu judikovanej povinnosti, nastúpi nútený výkon rozhodnutia v exekučnom konaní. Tento postup mohol a mal navrhovateľ predpokladať. Medzi vznikom škody a protiprávnym konaním škodcu tak chýbala priama príčinná súvislosť.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie aj navrhovateľ a napadol ním výrok o trovách konania. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti trov konania zmenil tak, že navrhovateľovi uloží povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 3707,87 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Poukázal na to, že odporca nemá nárok na trovy konania za úkon - účasť na pojednávaní dňa 12. 1. 2011, nakoľko v tento deň nedošlo k prejednaniu veci a otvoreniu pojednávania. Nakoľko išlo o prvé nariadené pojednávanie vo veci a k otvoreniu pojednávania nedošlo, odporca nebol oprávnený si nárokovať trovy konania vo výške 84,23 eur + 7,41 eur za tento úkon. Odporca nemá nárok na trovy konania ani za úkon - písomné podanie zo dňa 19. 9. 2012 vo výške 336,92 eur + 7,63 eur, nakoľko išlo len o záverečné vyjadrenie k vykonanému dokazovaniu a bolo na vôli odporcu, či záverečné vyjadrenie prednesie na pojednávaní dňa 19. 9. 2012 alebo si ho pripraví vopred písomne. Za úkon právnej pomoci - účasť na pojednávaní dňa 22. 5. 2015 prináleží odporcovi odmena za úkon právnej pomoci len v sume 1 riadnych trov konania, keďže išlo o pojednávanie, kde došlo len k vyhláseniu rozsudku. Trovy právneho zastúpenia odporcu tak predstavujú spolu sumu 6415,02 eur, pričom pri aplikácii úspechu odporcu v konaní podľa § 142 ods. 2 O. s. p., mu vznikol proti navrhovateľovi nárok na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 3707,87 eur, t. j. 57,8 % z celkovej náhrady trov právneho zastúpenia odporcu jeho právnym zástupcom.

Dňa 21. 9. 2015 bolo súdu prvého stupňa prostredníctvom e-mailu doručené podanie odporcu, ktorým zobral svoje odvolanie zo dňa 14. 7. 2015 v celom rozsahu späť, s odôvodnením, že medzi odporcom a navrhovateľom došlo k mimosúdному vyriešeniu veci. Dňa 22.09.2015 bolo späťvzatie odvolania odporcom doručené súdu prvého stupňa aj v písomnej forme.

Dňa 22. 9. 2015 navrhovateľ doručil súdu prvého stupňa späťvzatie odvolania, ktoré podal proti rozsudku súdu prvého stupňa v časti trov konania. Poukázal na to, že dňa 21. 9. 2015 uzavrel s odporcom dohodu o urovaní, na základe ktorej si vysporiadali všetky nároky súvisiace s predmetom konania.

Podľa § 207 ods. 2 O. s. p., dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak niekto vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 207 ods. 3 O. s. p., ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

V predmetnej právnej veci ešte nebolo o odvolaní odporcu, ani o odvolaní navrhovateľa, odvolacím súdom rozhodnuté, a preto ho odporca ako i navrhovateľ mohli účinne vziať späť (§ 207 ods. 2 O. s. p.). Nakoľko späťvzatím odvolania odporcu a navrhovateľa zanikol predmet odvolacieho konania, odvolací súd v zmysle citovaného ustanovenia § 207 ods. 3 O. s. p. odvolacie konanie zastavil.

Výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh vo zvyšku zamietnutý odvolaním napadnutý nebol a nadobudol právoplatnosť. Vzhľadom na späťvzatie odvolaní nadobudol právoplatnosť aj výrok o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 3.835,41 eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 11.11.2010 do zaplatenia, ako i výrok o trovách prvostupňového konania, keďže platí stav, ako keby odvolania podané neboli.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a ich náhradu účastníkom nepriznal, keďže bolo odvolacie konanie zastavené, pričom účastníci uviedli, že si vysporiadali všetky nároky súvisiace s predmetom konania na základe dohody o urovaní.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.